

INFORMATOR

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA

Adres Redakcji i admin:
Kraków, św. Marka 20. Tel. 146-78.
Redaktor: Dr. Adam Blatt.

Cena abonamentu:

Kwartalnie Zł. 1.80
półrocznie „ 3.20
rocznie „ 6.—

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują „Informator” bezpłatnie.

ODEZWA!

Do P. T. Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa!

Wielka wojna zapoczątkowała upadek zamożności właścicieli realności. Pogłębiający się kryzys niszczy nasze domy, a ciężary ponoszone przez właścicieli realności są ogromne!

Ciągły spadek dochodów, — nadmierne podatki, postawiły własność nieruchomą przed widmem ruiny!

Tak dalej być nie może!

Wysiłki jednostek nie pomagają! Musimy wspólnie starać się o poprawę naszego bytu, musimy wspólnie starać się o ulgi podatkowe, o odpowiednie ustawodawstwo i o wiele, wiele, wspólnych spraw.

Musimy wspólnie rozpocząć walkę i starania o ratunek dla zagrożonej własności nieruchomej.

Taką walkę i starania podjąć może — TYLKO WSPÓLNA I SILNA ORGANIZACJA.

TOWARZYSTWO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA jest tą organizacją zawodową.

Jeżeli każdy właściciel będzie członkiem organizacji, to z głosem naszym liczyć się będą Władze Skarbowe, Miejskie itd., i wtedy drogą współpracy z decydującymi czynnikami, zapewnić potrafimy każdemu właścicielowi konieczne do życia ustawy i ulgi.

Dlatego WSZYSCY WŁAŚCICIELE REALNOŚCI WINNI BYĆ CZŁONKAMI TOWARZYSTWA!

Cele nasze są jasne! Chcemy spełnić nasze obowiązki wobec Państwa, ale żądamy, aby nam to zostało umożliwione!

Zdajemy sobie sprawę, że dużo jest do zrobienia. Dlatego w pracy tej nie może braknąć żadnego z Właścicieli realności.

Wpisuje się więc na Członków Towarzystwa Właścicieli Realności!

Nie wolno zwlekać! Nie liczcie na to, że inni się wpisują. To nie wystarczy!

Także W Pan powinien się wpisać, — aby wspólnie starać się o „lepsze jutro”.

We wspólnym interesie leży, aby wszyscy Właściciele realności byli zrzeszeni w Towarzystwie Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, ul. św. Marka 20.

Nie rozchodzi się nam o wkładkę, bo nie jesteśmy Towarzystwem zarobkowym — ale chodzi nam o ilość członków, — gdyż od tego zależy siła naszej reprezentacji zawodowej!

Apelujemy do wszystkich Właścicieli, aby zrozumieli, że Organizacja jest OBRONĄ Waszych praw i Waszą Reprezentacją ZAWODOWĄ.

Wydział

Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa.

Wpisy przyjmuje Biuro Towarzystwa ul. św. Marka L. 20 codziennie od 10—1 i od 4—6 popołudniu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

Korzyści Członków.

KAŻDY CZŁONEK Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa ul. św. Marka L. 20. I. p., korzysta z wszystkich urządzeń Towarzystwa

bezpłatnie!

I. Każdy Członek ma prawo do bezpłatnej PORADY PRAWNEJ w biurze Towarzystwa, przy ul. św. Marka L. 20. I. p., w sprawach dotyczących podatków, administracji, w sprawach lokatorskich i dozorców domowych.

II. Każdy Członek Towarzystwa korzysta z bezpłatnego wstępu na wszystkie POGADANKI I ODCZYTY, urządzone przez Towarzy-

stwo, na których fachowi prelegenci zaznajamiają właścicieli domów z ich prawami i obowiązkami i pouczają o nowych ustawach i t. p.

III. Biuro Towarzystwa udziela codziennie bezpłatnych PORAD i WSKAZÓWEK co do PROWADZENIA KSIĄG GOSPODARCZYCH z realności. Również tylko Członkom, prowadzi Towarzystwo za minimalną opłatą, księgi gospodarcze.

IV. Otrzymuje bezpłatnie, z dostawą do domu „INFORMATOR”, ORGAN WŁAŚCICIELI REALNOŚCI, w którym znajdzie wszelkie informacje i praktyczne wiadomości, ważne dla każdego właściciela domu.

TYLKO LICZEBNIE MOCNA ORGANIZACJA może UZYSKAĆ KONIECZNE ULGI!

WSZYSCY WŁAŚCICIELE REALNOŚCI WINNI BYĆ CZŁONKAMI ORGANIZACJI, której celem jest OBRONA WSPÓLNYCH INTERESÓW!

WPISOWE NIE ISTNIEJE!

Wkładka miesięczna wynosi od 1.— zł miesięcznie do 2.50 zł., zależnie od wielkości domu. Za tę drobną kwotę otrzymuje W Pan BEZPŁATNIE wszystkie powyższe świadczenia.

Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa
Kraków, ul. św. Marka 20. tel. 146-78.

Czy to jest sprawiedliwe . . . ?

Jedną z licznych bolączek właściciela nieruchomości, jest krzywda wyrządzona mu przez „proces mieszkaniowy”, która fatalnie odbija się na dochodach Skarbu Państwa.

Sprawę wyjaśnimy na przykładzie.

Lokator mimo upomnień nie płaci komornego, np. w kwocie 150.— zł. miesięcznie. Powstała 4-miesięczną zaległość, w kwocie zł. 600.— dochodzi właściciel pozwem, oraz domaga się rozwiązania umowy najmu.

Z tą chwilą zaczynają się „cierpienia” właściciela realności, gdyż proces w I-ej instancji trwa normalnie kilka miesięcy.

Tymczasem lokator czynszu nie płaci i pierwotna zaległość wzrosła już do 8-miesięcznej zaległości!

Ileż to razy znękaný właściciel proponuje lokatorowi ugodę sądową, godząc się na darowanie zaległego czynszu, — na dalsze kilkumiesięczne „darmowe” mieszkanie, byleby tylko lokator „zgodził się łaskawie” opróżnić lokal, w terminie określonym ugodą sądową.

Nielojalny lokator na ugodę się jednak nie zgadza, licząc na „długotrwałość” procesu.

Wreszcie zapada wyrok i „Sąd zasądza pozwanego na zapłatę... Sąd nakazuje opróżnienie mieszkania i oddanie go w posiadanie właścicielowi. Natomiast Sąd odmówił wnioskowi powoda o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności!”

Taka niestety utarła się praktyka Sądu w Krakowie!

Tu leży pierwsza krzywda, wyrządzona właścicielowi przez Sąd — i tu też leży pierwsza krzywda, mimowolnie wyrządzona przez Sąd, Skarbowi Państwa.

Przecież art. 355 k. p. c. wyraźnie postanawia, że Sąd nada wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, — jeżeli opóźnienie utrudniłoby wykonanie wyroku, albo naraziło powoda na straty...

Zdawałoby się, że przepis ten jest jasny, że właśnie w procesach o zaległość czynszową i rozwiązanie najmu — powinien być stosowany! Jeżeli bowiem wierzyciel dochodzi swej pretensji np. za towar, to zaskarżona pretensja pozostaje bez zmiany, a 10% odsetki wynagradzają powodowi ewent. szkodę!

Niestety w sprawach o komorne jest notoryjnym, że wskutek dalszego niepłacenia, wzrasta zwykle komorne o dalszą kilku, lub kilkunastu-miesięczną zaległość i właśnie w tych sprawach Sąd powinien zastosować przepis art. 355 kpc., ustanowiony dla zapobieżenia krzywdzie powoda!

Wspomniałem o szkodzie Skarbu Państwa! Powyższą praktyką Sądów właściciel pozbawiony został przez długi czas dochodów ze swej realności. Nie jest zatem w stanie zapłacić podatku i powstałe z tego tytułu zaległości są poważną troską i ciężarem Skarbu Państwa i „podatnika”.

Mnożą się egzekucje skarbowe, mnożą się wypadki walenia domów, albowiem właściciel pozbawiony dochodów, nie ma pieniędzy ani na remont, ani na podatki.

Niestety od ogłoszenia wyroku Sądu Grodzkiego do czasu terminu rozprawy w Sądzie Odwoławczym (apelacyjnym), upływa zazwyczaj najmniej okres około 3—4 miesięcy, a skoro lokator „konsekwentnie” czynszu nie płaci, to zaległość wzrasta do 12—13 miesięcznej!

Jeżeli Sąd Odwoławczy na pierwszej rozprawie wyrok zatwierdzi — właściciel jest szczęśliwy! Uważa, że nareszcie pozbędzie się nielojalnego lokatora, — a czynsz? Niestety, w większości wypadków, lokator, który dopuszcza do takiej zaległości, jest „nieściągalny”.

Przepis art. 413 kpc. postanawia, że wyrok Sądu Apelacyjnego jest natychmiast wykonalny. — W wypadkach, gdyby lokatorowi groziła niepowetowana szkoda, może Sąd wyjątkowo wstrzymać wykonalność. Inne przepisy kpc. mówią, że Sąd może nakazać pozwanemu (lokatorowi) złożenie zabezpieczenia (kaucji) na ew. szkodę powoda, w wypadku wyjątkowego wstrzymania wykonalności wyroku.

Tymczasem okazuje się, że mimo, iż właściciel wygrał proces w dwóch instancjach, — mimo istnienia zaległości czynszowej za kilkanaście miesięcy, — mimo art. 355 i 413 k. p. c., — Sąd nie pozwala na eksmisję! Z tego wynika, że lokator nadal czynszu nie płaci, a proces uważa za najtańszy sposób mieszkania!

Właściciel jest bezradny, bo „prawo i sprawiedliwość” obraca się przeciwko niemu i pozbawiony dochodów, narażony na kpiny nielojalnego lokatora, — sam popada w niewypłacalność i staje się ofiarą „sprawiedliwości”. — Dom niszczeje, — Skarb traci podatnika, a pojęcie „prawa” zostaje u lokatora doszczętnie zniszczone!

Powyższe wypadki są na porządku dziennym i bezwzględnie wymagają uregulowania!!!

Nie wolno podważać autorytetu prawa!

Przez proces w trzeciej instancji uzyskuje niesumienny lokator dalszą zwłokę 4—6 miesięczną, podczas gdy zaległość wzrosła do 20 miesięcy.

Jeśli właściciel ma w swej realności dwóch lub trzech niepłacących lokatorów, powyższe sprawy stają się tragedją. Stoi on wtedy przed ruiną, a „martwa literatura prawa” wyrządza krzywdę — niepowetowaną!

Tak jednak być nie powinno i sprawa ta woła o uregulowanie! Sąd Grodzki w wypadku „przewlekłego” procesu w sprawach mieszkaniowych, powinien nadać wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. A jeżeliby powstała wątpliwość, to Sędzia I-ej instancji winien uzależnić wstrzymanie wykonalności od złożenia przez lokatora kaucji, w wysokości takiej sumy, aby dla żadnej ze stron nie mogła powstać szkoda. Niektórzy pp. Sędziowie praktykę taką już stosują, ale niestety, nie wszyscy.

A Sąd Odwoławczy?

Sądy Apelacyjne w sprawach mieszkaniowych wprowadzić powinny zasadę, że wyrok Sądu apel. jest wyrokiem wykonalnym! Taka praktyka nauczy społeczeństwo szacunku prawa i wyroków! — wprowadzi poczucie odpowiedzialności i „pewność obrotu”, — kardynalne wymogi życia gospodarczego!

Taką praktyką — Sądy położyłyby podwaliny pod powrót normalnych warunków życia gospodarczego. Winno być wyjątkiem, wstrzymanie wykonalności! W tym jednak wypadku należy bezwzględnie uzależnić wstrzymanie wykonalności od złożenia takiego zabezpieczenia, któreby uniemożliwiło szkodę drugiej stronie.

Tylko takie stanowisko jest sprawiedliwe!

Wskazanem byłoby, aby Panowie Sędziowie sprawę tę wzięli pod rozwagę! Zainicjowanie odpowiedniej praktyki i jednolitego stosowania art. 355 oraz 413 w sprawach mieszkaniowych, — jest sprawą społecznie i gospodarczo uzasadnioną!

„Martwą literę prawa” należy ożywić!

Sprawa opłat kanałowych.

Właściciele realności, którzy w swoim czasie wnieśli odwołania od nakazów płatniczych Magistratu, w sprawie opłat kanałowych, otrzymują w ostatnich tygodniach, decyzje Pana Wojewody Krakowskiego, nieuwzględniające wniesionych odwołań i utrzymujące w mocy nakaz płatniczy opłaty kanałowej.

Zaznaczamy, że decyzja Pana Wojewody jest ostateczną w toku instancji administracyjnej i wobec tego przysługuje tylko prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie.

W poprzednich numerach „INFORMATORA” daliśmy wyraz naszemu zapatrywaniu, że nałożone na właścicieli realności w Krakowie opłaty kanałowe są krzywdzące i sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Wskazanem jest, aby właściciele realności, którzy decyzją Pana Wojewody czują się pokrzywdzeni, wnieśli indywidualne skargi do Trybunału Administracyjnego, gdyż w przeciwnym razie, nawet w wypadku, gdyby N. T. A. uznał słuszność naszych zarzutów, — ci właściciele, którzy skargi nie wniosą, nie będą korzystać z ewentualnego zwrotu pobranych przez Magistrat opłat kanałowych.

Skargi do Trybunału należy wnosić możliwie jaknajspieszniej, mimo, że termin do wniesienia wynosi 2 miesiące od daty doręczenia decyzji Pana Wojewody.

Bliższych informacji udziela biuro Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, ul. św. Marka 20. I. p. od 4—6 popołudniu.

„Miejska Własność Nieruchoma na skraju nędzy”.

Pod powyższym tytułem pojawił się w dziale gospodarczym „Czasu” z dnia 13. X. br. artykuł, który ze względu na poruszony w nim bardzo aktualny problem, podajemy tu w streszczeniu:

Podając do wiadomości, że w ciągu najbliższych tygodni na terenie jednej tylko Łodzi 134 domy i fabryki wystawione będą na licytację przez samo Towarzystwo Kredytowe Miejskie i że nie lepiej dzieje się w kilkudziesięciu innych miastach Rzpltej, autor konstatuje, że mimo narad, konferencji i zjazdów nie umiano znaleźć wspólnej drogi, po której zdążając, można trafić do pożądanego celu. Dotychczas stosowana deflacyjna metoda uzdrowienia organizmu gospodarczego Państwa, obniżyła wartość nieruchomości miejskich, jak dotychczas, mniej więcej do połowy. Dzięki niej jak i wysokim podatkom zmalały i dochody czynszowe wielokrotnie. A tymczasem długi hipoteczne są spejtryfikowane. Żadne moratorium nie jest w stanie załatwić tej sprawy definitywnie. Nie pomagając ani wierzycielowi ani dłużnikowi, odsuwa ono tylko moment rozwiązania węzła gordyjskiego. Tylko głęboko pomyślana akcja oddłużeniowa może złemu zaradzić, a dokonać jej trzeba w rozmiarach, któreby uwzględniły wzrost realnej wartości pieniądza bez naruszenia kardynalnych zasad prawa własności. — Skąd powstała obecna tragiczna sytuacja własności nieruchomości? — pyta autor. Jest ona — jak słusznie podaje — **wynikiem przeciążenia podatkowego, państwowego i komunalnego, wyjątkowego ustawodawstwa mieszkaniowego, zbyt powolnego sądownictwa, niewspółmierności pomiędzy rentownością domów a oprocentowaniem kredytu, wkońcu zakorkowaniem rynków pieniężnych pożyczkami państwowymi.** I nie trzeba chyba dodawać, że czynnik najbardziej miarodajny czyli rząd polski rzeczowo i moralnie poczuwać się musi do obowiązku obmyślenia środków natychmiastowego oraz skutecznego ratowania własności.

Niezwykle poważną podstawę prawnomoralną dla akcji oddłużeniowej odnajduje autor w artykule 269 kodeksu zobowiązań, który opiewa: „gdyby z powodu nadzwyczajnych wypadków jako to: zarazy, zupełnego nieurodzaju i innych klęsk żywiołowych, świadczenie było połączone z nadmiernymi trudnościami lub groziło jednej ze stron rażąca stratą, czego strony nie mogły przewidzieć przy zawarciu umowy, sąd może, jeżeli uzna to za konieczne, według zasad dobrej wiary, po rozważeniu interesów obu stron, oznaczyć sposób wykonania, wysokość świadczenia lub nawet rozwiązać umowę”. A przecież nikt zaprzeczyć nie zechce, że właściciele nieruchomości zaciągając przed laty swe zobowiązania, przewidzieć nie mogli, że ustawa o ochronie lokatorów, wydana wyłącznie na okres przejściowy, powojenny, będzie na-

dal utrzymana, że specjalne dodatki kryzysowe będą zabierać kilkanaście procent brutto dochodów, że moratorium dla bezrobotnych, ustalone na pół roku, będzie obowiązywać szereg lat, że podatek od nieruchomości nałożony na jeden rok, stanie się podatkiem stałym. Wszystkie te nadzwyczajne okoliczności trudno było przewidzieć. Domagają się więc właściciele nieruchomości miejskiej, by bądź to Sądy zostały uprawnione, bądź też ustanowione zostały odpowiednie urzędy, analogicznie do istniejących w rolnictwie, któreby udzielały ulg zarówno w wysokości obsługi, jak i sposobów spłaty obciążeń hipotecznych. Bynajmniej nie ma to być mechaniczne pozbawienie praw wierzyciela, lecz tylko **uczciwe ustosunkowanie dłużnej przyszości do terażniejszej dochodowości.**

O wygląd naszego miasta!

Na dzień 11 listopada br. przypada doroczne święto Niepodległości i Pokoju!

Z okazji powyższej uroczystości, WZYWAMY wszystkich Właścicieli realności w Krakowie, aby flagi państwowe i miejskie, wywieszane na realnościach, były czyste i niezniszczone.

Na powyższe zwracamy uwagę, dlatego, że obserwując w uroczyste dni Krakowa wiszące flagi, — nasuwa się nie raz refleksja o niedbałości właściciela domu, który wywieszając brudną lub zniszczoną chorągiew, daje smutny obraz porządku w swojej realności.

Dopomóżmy staraniom Prezydium Miasta, o nadanie Krakowowi reprezentacyjnego wyglądu!

Dr. ROMAN Hr. SCIPIO
 Łopuszka Wielka
 poczta Kańczuga.
poleca:
gips budowlany
modelowy
alabastrowy
znany
ze swej znakomitej jakości.

Przypominamy że ...

...wolno wypowiedzieć umowę o pracę, dozorcą domowym, (bez ważnej przyczyny) tylko na dzień 31. marca 1936. Wypowiedzenie może nastąpić już obecnie; — najpóźniej jednak w dniu 31-go grudnia 1935.

...umowa najmu zawarta na czas oznaczony, dłuższy niż rok, winna być pisemem stwierdzona.

...gdy czynsz jest płatny w odstępach czasu, **dłuższych niż miesiąc**, — najem można wypowiedzieć najpóźniej na 3-y miesiąc naprzód, na koniec kwartału kalendarzowego; gdy czynsz jest płatny miesięcznie — na miesiąc naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego. Powyższe terminy ustawowe obowiązują w braku odmiennej umowy.

...drobne naprawy i wydatki, połączone ze zwykłym użytkowaniem przedmiotu najmu, obciążają najemcę (lokatora).

...każdy z Członków Towarzystwa korzystać może z **bezpłatnych PORAD PRAWNYCH** we wszystkich sprawach swej realności, w biurze Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, ul. św. Marka 20. I. p. od 4—6 popołudniu.

W środę dnia 6. listopada 1935 r.

o godz. 7:15 wieczorem w lokalu Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa ul. ŚW. MARKA 20 I. p. - wygłosi Prezes Towarzystwa

Dr. Leon Geldwerth

ODCZYT

na temat: „Postępowanie odwoławcze wedle ordynacji podatkowej”

Wstęp dla PP. Członków Towarzystwa i wprowadzonych Gości w o l n y.

Leży w interesie każdego zapoznanie się z przepisami podatkowymi, dlatego wskazanem jest, aby właściciele realności jaknajliczniej się zjawili.

